

Un număr din care extrag infinitul

Gerra Orivera

- desprindere din brațele humei -

dedicată lui C. A.

să-mbraci zorilor altă cămașă
pios ai cerut nenăscutului să mă scoată din lavă
șlefuiesc granitul timpului degete oarbe
amprente noastre împletesc abisuri
hologramă unor întâlniri trecute

smerenia buzelor albe lipește atingeri curate de palatinul materiei
camera de rezonanță a vieții înghite seisme ușor
nectarul alunecă din creuzetul celulei
sonoritatea nu va fi o problemă pentru iubirea noastră de păsări
rugăciune de-albastru
cântecul ne respiră firesc erupțiile din artere
sub diapazon astral dulceața gamelor amestecă laborios adâncul înaltului
periodic ochii migrează în beznă să vindece
tumorile vederii de prea aproape
puțină tină din șpaltul zborului și-o fărâșă de orizont încurcată în geană
credinței dau leș și duranță de sânge

vom încerca să-mpingem pe rând pereții vocalei
lebede cu oceane în pene
plutesc în nervuri trasează ramă de sacru geometriei acvatice
mediana cunoașterii ne trece prin creștet
scufundarea într-un singur respir
ultima necesitate (ca și întâia pe care am răătăcit-o în pliuri de memorii surpate)
spre noi deschide portal zeic lumina își caută sursa
și uneori se îmbracă în carne

inima
berbece senzitiv
va știi să foreze gingaș octave în brațe voi recunoaște negreșit
modulația basului tău

simfonii florale vor zdrobii în piele chemări indecente
lăsate prea mult la dospit

afluenții lumii varsă în vene îmbrățișări cu gust de mentol

cel de lavandă
are diafană textură de vise
încă nu mi-ai spus tu în care esență descarci

setea de mine

nevăzute mâini strâng năvodul țâșnesc din artere cascade
sângele scrie perlat runele unei locuiri fantastice

scrib cu investiție cerească
îți dai tocul în mine și dai drumul cavalcadelor solare